

A. BIJSLUITER

BIJSLUITER

1. Naam van het diergeneesmiddel

Phenoleptil 50 mg tabletten voor honden

2. Samenstelling

Iedere tablet bevat:

Werkzaam bestanddeel:

Fenobarbital 50 mg

Iedere witte tot bijna witte, ronde, platte tablet met bruine spikkeltjes en een breukstreep aan één zijde (diameter 9 mm) bevat 50 mg fenobarbital.

De tablet kan worden gedeeld in twee gelijke delen.

3. Doeldiersoort(en)

Honden.

4. Indicaties voor gebruik

Preventie van aanvallen door gegeneraliseerde epilepsie bij honden.

5. Contra-indicaties

Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of enige andere barbituraten of één van de hulpstoffen.

Niet gebruiken bij dieren met een ernstige verminderde leverfunctie.

Niet gebruiken bij dieren met ernstige renale of cardiovasculaire aandoeningen.

6. Speciale waarschuwingen

Speciale waarschuwingen:

De beslissing om te beginnen met anti-epileptische therapie met fenobarbital dient voor ieder geval apart te worden geëvalueerd en is afhankelijk van aantal, frequentie, duur en ernst van de aanvallen bij honden.

Algemene aanbevelingen om te beginnen met therapie zijn onder andere het optreden van een enkele aanval vaker dan eens per 4-6 weken, clusteractiviteit van aanvallen (meer dan één aanval per 24 uur) of status epilepticus, ongeacht de frequentie.

Om een succesvolle therapie te bereiken dient de toediening van de tabletten elke dag op hetzelfde tijdstip te geschieden.

Het stoppen met, of de overgang van andere anti-epileptische behandelingswijzen dient stapsgewijs te gebeuren om een toename in de frequentie van aanvallen te voorkomen.

Sommige honden vertonen geen epileptische aanvallen tijdens de behandeling, maar sommige honden laten enkel een afname van aanvallen zien. Sommige honden reageren niet.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor veilig gebruik bij de doeldiersoort(en):

Voorzichtigheid is geboden bij dieren met verminderde lever- of nierfunctie, hypovolemie, anemie en hart- of ademhalingsstoornissen.

De kans of hepatotoxische bijwerkingen kan worden verkleind of uitgesteld door een zo laag mogelijke effectieve dosis te geven. Het monitoren van leverwaarden wordt aanbevolen in het geval van langdurige therapie.

Het wordt aanbevolen om de klinische pathologie van de patiënt 2-3 weken na aanvang met de therapie te beoordelen en daarna iedere 4-6 maanden, bijvoorbeeld door het bepalen van leverenzymen en galzuren in serum. Het is van belang om te weten dat door effecten van hypoxie etc. de concentraties van leverenzymen na een aanval verhoogd zijn.

Fenobarbital kan de serum activiteit van alkaline fosfatase en transaminases verhogen. Dit kan wijzen op niet-pathologische veranderingen, maar kunnen ook duiden op hepatotoxiciteit. Daarom worden in het geval van vermoedelijke hepatotoxiciteit leverfunctietests aanbevolen. Verhoogde waarden van leverenzymen vereisen geen verlaging van de dosis van fenobarbital indien de serum galzuren binnen de normale range liggen.

De tabletten zijn voorzien van een aroma. Bewaar de tabletten buiten bereik van dieren, om ongewenste ingestie te voorkomen.

Speciale voorzorgsmaatregelen te nemen door de persoon die het diergeneesmiddel aan de dieren toedient:

Barbituraten kunnen overgevoeligheid veroorzaken. Personen met een bekende overgevoeligheid voor barbituraten moeten contact met het diergeneesmiddel vermijden. Dien het diergeneesmiddel voorzichtig toe. Het wordt aanbevolen om wegwerphandschoenen te dragen tijdens toediening, om huidcontact te voorkomen. Handen goed wassen na gebruik.

Accidentele inname kan intoxicatie veroorzaken en kan dodelijk zijn, in het bijzonder voor kinderen. Wees er extra op attent dat kinderen niet in contact komen met het product.

In geval van accidentele ingestie, dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd, worden gewezen op een vergiftiging met barbituraten en de bijsluiter of het etiket te worden getoond. Indien mogelijk dient de arts te worden geïnformeerd over het tijdstip van inname en de ingenomen hoeveelheid, aangezien deze informatie kan helpen verzekeren dat de juiste behandeling wordt gegeven.

Fenobarbital is teratogeen en kan toxisch zijn voor ongeboren kinderen en zuigelingen; het kan het brein in ontwikkeling beïnvloeden en leiden tot cognitieve afwijkingen. Fenobarbital wordt in de moedermelk uitgescheiden. Zwangere vrouwen, vrouwen in de vruchtbare leeftijd en vrouwen die borstvoeding geven dienen accidentele ingestie of langdurig huidcontact met het product te vermijden.

Bewaar dit diergeneesmiddel in de oorspronkelijke verpakking om accidentele ingestie te voorkomen. Telkens wanneer een ongebruikt tabletdeel wordt bewaard dient het in de open blisterruimte te worden bewaard, en de blister in de kartonnen omdoos te worden bewaard.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van het milieu:

Niet van toepassing.

Overige voorzorgsmaatregelen:

Niet van toepassing.

Dracht en lactatie:

De veiligheid van het diergeneesmiddel is niet bewezen tijdens dracht en lactatie.

Uitsluitend gebruiken overeenkomstig de baten-risicobeoordeling door de behandelende dierenarts.

Fenobarbital passeert de placenta en bij hoge doseringen zijn (reversibele) ontwenningverschijnselen bij pasgeborenen niet uit te sluiten. Studies bij laboratoriumdieren duiden op een werking van fenobarbital tijdens de prenatale groei, met name blijvende veranderingen in de seksuele ontwikkeling.

Neonatale bloedingsneiging zijn geassocieerd met behandeling met fenobarbital tijdens de dracht. Toediening van vitamine K aan de teef gedurende 10 dagen voor de partus kan helpen om deze effecten op de foetus te verminderen.

De baten van behandeling kunnen groter zijn dan de mogelijke risico's van epileptische aanvallen voor de foetus (hypoxie en acidose). Daarom wordt in het geval van dracht het staken van de therapie ontraden, echter dient wel de dosering zo laag mogelijk te worden gehouden.

Fenobarbital gaat over in de moedermelk en bij zogen dienen de pups gecontroleerd te worden op ongewenste sedatieve effecten. Vroeger spenen kan een optie zijn. Indien slaperigheid of sedatieve effecten (die zogen kunnen bemoeilijken) optreden bij pasgeborenen dient een alternatieve zoogmethode te worden gekozen.

Interactie met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie:

Een therapeutische dosis van fenobarbital als anti-epileptische therapie kan significant plasma-eiwitten induceren (zoals α 1 acid glycoprotein, AGP), die geneesmiddelen binden. Daarom is speciale aandacht geboden voor de farmacokinetiek en doseringen van gelijktijdig toegediende geneesmiddelen.

De plasmaconcentratie van ciclosporine, schildklierhormonen en theophylline neemt af in het geval van gelijktijdige toediening van fenobarbital. De effectiviteit van deze stoffen neemt ook af.

Cimetidine en ketoconazol zijn remmers van leverenzymen: gelijktijdig gebruik met fenobarbital kan een toename van de serumconcentraties van fenobarbital veroorzaken.

Gelijktijdig gebruik met kaliumbromide verhoogt het risico op pancreatitis.

Gelijktijdig gebruik met andere geneesmiddelen die een centraal depressief effect hebben, zoals narcotische analgetica, morfinederivaten, fenothiazines, antihistamines, clomipramide en chlooramfenicol, kan het effect van fenobarbital verminderen.

Fenobarbital kan het metabolisme van anti-epileptica, chlooramfenicol, corticosteroïden, doxycycline, beta-blokkers en metronidazol versterken en daardoor het effect van deze middelen doen afnemen.

De betrouwbaarheid van orale anticonceptiva is minder.

Fenobarbital kan de absorptie van griseofulvine verminderen.

De volgende geneesmiddelen kunnen de convulsiegrens verlagen: quinolonen, hoge doseringen van β -lactam antibiotica, theophylline, aminophylline, ciclosporine en propofol. Geneesmiddelen die de convulsiegrens veranderen dienen allen te worden gebruikt indien echt nodig en wanneer geen veiliger alternatief beschikbaar is.

Overdosering:

Symptomen van overdosering zijn:

- depressie van het centrale zenuwstelsel zich uitend in slaap tot aan coma.
- ademhalingsproblemen.
- Cardiovasculaire problemen, hypotensie en shock, leidend tot nierfalen en dood.

In het geval van overdosering moet het ingeslikte diergeneesmiddel worden verwijderd uit de maag, bijvoorbeeld door maagspoeling. Actieve kool kan worden gegeven. Geef ademhalingsondersteuning.

Er is geen specifiek antidotum, maar stoffen die het centraal zenuwstelsel stimuleren (zoals doxapram) kunnen het ademhalingscentrum stimuleren. Dien zuurstof toe ter ondersteuning.

Speciale beperkingen op het gebruik en speciale voorwaarden voor het gebruik:

Niet van toepassing.

Belangrijke onverenigbaarheden:

Niet van toepassing.

7. Bijwerkingen

Honden:

Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	ataxie (ongecoördineerde bewegingen) ^{a,d} , duizeligheid ^a loomheid ^a
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):	slaperigheid – neurologische stoornis ^a , sedatie ^d hyperexcitatie ^b polyurie (toename in urine) ^c polydipsie (toename van dorst) ^c , polyfagie (toename van eetlust) ^c hepatotoxiciteit ^e pancytopenie ^{f,g} , neutropenie ^g , laag thyroxine ^h

^a Bij aanvang van de therapie. Deze effecten zijn meestal van voorbijgaande aard en verdwijnen bij de meeste, maar niet alle patiënten na voortdurende toediening.

^b Paradoxaal, voornamelijk na de eerste aanvang van de therapie. Omdat deze hyperexcitatie geen verband houdt met overdosering is een verlaging van de dosis niet nodig.

^c Bij gemiddelde of hoge therapeutische actieve serumspiegels optreden; deze effecten kunnen worden verminderd door de inname van zowel voedsel en water te verminderen.

^d Worden vaak een grote zorg wanneer de serumspiegels de bovengrenzen van het therapeutische bereik naderen.

^e Geassocieerd met hoge plasmaconcentraties.

^f Immunotoxisch.

^g Gevolg van schadelijke effecten van fenobarbital op stamcellen in het beenmerg. Deze reacties verdwijnen na het stoppen met de behandeling.

^h Hoefst geen aanwijzing voor hypothyreoïdie te zijn. Behandeling met vervangend schildklierhormoon dient alleen te worden gestart als er klinische verschijnselen van de ziekte zijn.

Indien bijwerkingen ernstig zijn wordt een verlaging van de toegediende dosis fenobarbital aanbevolen.

Het melden van bijwerkingen is belangrijk. Op deze manier kan de veiligheid van een diergeneesmiddel voortdurend worden bewaakt. Indien u bijwerkingen vaststelt, zelfs wanneer die niet in deze bijsluiter worden vermeld, of u vermoedt dat het geneesmiddel niet heeft gewerkt, neem dan in eerste instantie contact op met uw dierenarts. U kunt bijwerkingen ook melden aan de houder van de vergunning voor het in de handel brengen of de lokale vertegenwoordiger van de houder van de vergunning voor het in de handel brengen met behulp van de contactgegevens aan het einde van deze bijsluiter of via uw nationale meldsysteem: adversedrugreactions_vet@fagg-afmps.be

8. Dosering voor elke diersoort, toedieningswijzen en toedieningswegen

Oraal gebruik.

Dosering:

De aanbevolen startdosering bedraagt tweemaal daags 2,5 mg fenobarbital per kg lichaamsgewicht. Tabletten dienen iedere dag op hetzelfde tijdstip te worden gegeven om een succesvolle therapie te bewerkstelligen.

Eventuele aanpassingen van deze dosis dienen te worden gemaakt aan de hand van klinische effectiviteit, bloedspiegels en het optreden van bijwerkingen. Zie ook de rubriek 'Speciale waarschuwingen'.

9. Aanwijzingen voor een juiste toediening

Zodra een steady-state concentratie is bereikt dienen de serum fenobarbitalconcentraties bepaald te worden. De ideale therapeutische range voor de serum fenobarbitalconcentratie ligt tussen 15 en 40

µg/ml. Indien de serum fenobarbitalconcentratie lager is dan 15 µg/ml of indien de aanvallen niet voldoende onder controle zijn kan de dosis worden verhoogd met 20% per keer, waarbij de serum fenobarbitalconcentraties dienen te worden gemonitord tot een maximum van 45 µg/ml. De uiteindelijke dosis kan aanzienlijk variëren (uiteenlopend van 1 mg tot 15 mg per kg lichaamsgewicht, tweemaal daags) door verschillen in fenobarbitaluitscheiding en verschillen in gevoeligheid tussen patiënten.

Indien de aanvallen niet voldoende worden gecontroleerd en de maximale concentratie ongeveer 40 µg/ml is dient de diagnose te worden heroverwogen en/of een tweede anti-epileptisch diergeneesmiddel (zoals bromides) te worden toegevoegd aan de behandeling.

In gestabiliseerde epileptische patiënten wordt het niet aanbevolen om op deze tabletformulering over te stappen van andere fenobarbitalformuleringen. Echter, indien dit niet kan worden vermeden is extra voorzichtigheid geboden. Er dient te worden gepoogd om een dosis die zo identiek mogelijk is aan de eerdere formulering te bereiken, waarbij metingen van de plasmaconcentratie in ogenschouw moeten worden genomen. Er dient regelmatigiger te worden gemonitord op sterkere bijwerkingen en leverfalen tot er sprake is van stabilisatie. De stabilisatieprotocollen zoals gebruikt bij een nieuwe therapie dienen te worden gevolgd.

Het stoppen met fenobarbital, of de overgang van of naar andere anti-epileptische behandelingswijzen dient stapsgewijs te gebeuren om een toename in de frequentie van aanvallen te voorkomen.

Voor een nauwkeurige dosering dienen honden met minder dan 10 kg lichaamsgewicht de therapie te starten met Phenoleptil 12,5 mg tabletten.

10. Wachtijd(en)

Niet van toepassing.

11. Bijzondere bewaarvoorschriften

Buiten het zicht en bereik van kinderen bewaren.

Bewaar de blisterstrips in de buitenverpakking ter bescherming tegen licht. Dit diergeneesmiddel vereist geen bijzondere bewaartemperatuur.

Halve tabletten dienen binnen 24 uur te worden gebruikt.

Gehalveerde tabletten dienen in de blisterverpakking te worden bewaard.

Dit diergeneesmiddel niet gebruiken na de uiterste gebruiksdatum vermeld op de blister of de buitenverpakking na Exp. De uiterste gebruiksdatum verwijst naar de laatste dag van de maand.

12. Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen

Geneesmiddelen mogen niet verwijderd worden via afvalwater of huishoudelijk afval.

Maak gebruik van terugnameregelingen voor de verwijdering van ongebruikte diergeneesmiddelen of uit het gebruik van dergelijke middelen voortvloeiend afvalmateriaal in overeenstemming met de lokale voorschriften en nationale inzamelingssystemen die van toepassing zijn. Deze maatregelen dragen bij aan de bescherming van het milieu.

Vraag aan uw dierenarts of apotheker wat u met overtollige diergeneesmiddelen dient te doen.

13. Indeling van het diergeneesmiddel

Diergeneesmiddel op voorschrift.

14. Nummers van de vergunningen voor het in de handel brengen en verpakkingsgrootten

BE-V394353 (ALU/PVC)

BE-V661402 (ALU/PVC/PE/PVdC)

Aluminium/PVC blisterverpakking met 10 tabletten in een kartonnen doos a 5, 10, 25, 50 of 100 blisters.

Aluminium/PVC/PE/PVdC blisterverpakking met 10 tabletten in een kartonnen doos a 5, 10, 25, 50 of 100 blisters.

Het kan voorkomen dat niet alle verpakkingsgrootten in de handel worden gebracht.

15. Datum waarop de bijsluiter voor het laatst is herzien

Maart 2025

Gedetailleerde informatie over dit diergeneesmiddel is beschikbaar in de diergeneesmiddelenbank van de Unie (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Contactgegevens

Houder van de vergunning voor het in de handel brengen:

Dechra Regulatory B.V.

Handelsweg 25

5531 AE Bladel

Nederland

[Bedrijfslogo]

Fabrikant verantwoordelijk voor vrijgifte:

Lelypharma B.V.

Zuiveringweg 42

8243 PZ Lelystad Nederland

Genera Inc.

Svetonedeljska cesta 2

Kalinovica

10436 Rakov Potok

Kroatië

Alleen de site verantwoordelijk voor testen en vrijgifte van de batches zal vermeld worden op de gedrukte bijsluiter.

Lokale vertegenwoordigers en contactgegevens voor het melden van vermoedelijke bijwerkingen:

Dechra Veterinary Products NV

Achterstenhoek 48

2275 Lille

België

Tel: +32 14 44 36 70

Voor alle informatie over dit diergeneesmiddel kunt u contact opnemen met de lokale vertegenwoordiger van de houder van de vergunning voor het in de handel brengen.

17. Overige informatie

--